

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/197/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020201201
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ina Šingliarová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1020201201.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iny Šingliarovej a členov senátu doc. JUDr. Mateja Horvata, PhD., a JUDr. Petry Šuttovej, LL.M., v právnej veci žalobcu: GGFS, s. r. o., so sídlom Sasinkova 5, 811 08 Bratislava, IČO: 47 079 690, právne zastúpeného Advokátska kancelária MCL, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 074 369 a Bohunický & Co., s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Lermontovova 16, 811 05 Bratislava, IČO: 47 876 034, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: Slovenské technické múzeum, so sídlom Hlavná 88, 040 01 Košice, IČO: 31 297 111, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Úradu pre verejné obstarávanie, č. spisu 9084-9000/2020 zo dňa 20.07.2020, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu zamietá.
- II. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Predmet správneho súdneho prieskumu

1. Predmetom správneho súdneho prieskumu je rozhodnutie Rady Úradu pre verejné obstarávanie, č. spisu 9084-9000/2020 zo dňa 20.07.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný podľa § 177 ods. 12 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení účinnom do 18.01.2021 (ďalej len „ZVO“) potvrdil rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie, odboru dohľadu (ďalej len „úrad“) č. 5465/6000/2020 zo dňa 26.05.2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a zamietol odvolanie podané GGFS, s. r. o. (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „žalobca“).

II. Priebeh administratívneho konania

2. Úrad prvostupňovým rozhodnutím Podľa § 175 ods. 3 ZVO o zamietol námietky navrhovateľa smerujúcich podľa § 170 ods. 3 písm. g) ZVO proti úkonu ďalšieho účastníka iného ako uvedenému v písmenách a) až f) na predmet podlimitnej zákazky „Stravovacie poukážky pre zamestnancov Slovenského technického múzea“ vyhlásenej ďalším účastníkom vo Vestníku verejného obstarávania č. 37/2020 dňa 12.02.2020 pod značkou 9516-WYS.

3. Do verejného obstarávania predložili ponuku traja uchádzači, a to UP Slovensko, s. r. o., Tomášikova 23/D, 821 01 Bratislava (ďalej len „UP Slovensko“), DOXX - Stravné lístky, spol. s r. o., Kálov 356, 010 01 Žilina (ďalej len „DOXX“) a Ticket Service, s. r. o. Zo súťaže nebol vylúčený žiaden uchádzač a ani žiadna ponuka, pričom podmienkou verejného obstarávania bolo, že hospodársky subjekt musí spĺňať podmienky účasti týkajúce sa osobného postavenia podľa § 32 ods. 1 ZVO. Navrhovateľ poukázal na

rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/273/2017 zo dňa 21.11.2018 (ďalej len „rozhodnutie KS BA“), ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 31/2017/ODK-2017/KH/R/2/025 zo dňa 11.09.2017 a ktorým bol spoločnostiam DOXX a Up Slovensko uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia.

4. Úrad skonštatoval, že predmetom námietok bolo, či v dôsledku nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia KS BA dňa 28.03.2019 nemal byť úspešný uchádzač DOXX vylúčený podľa § 40 ods. 6 písm. a) ZVO. Predmetom posúdenia tak bolo, či možno rozhodnutie KS BA, ktorým zamietol žalobu smerujúcu proti preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia protimonopolného úradu, považovať za konečné rozhodnutie podľa § 38 ods. 4 zákona č. 136/2011 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOHS“) a podľa § 32 ods. 6 písm. c) ZVO. Úrad skonštatoval, že ďalší účastník v danom prípade nebol povinný uchádzača vylúčiť, keďže podaním kasačnej sťažnosti a jej odkladným účinkom nenastúpili účinky napadnutého rozhodnutia KS BA a je vylúčené, aby úrad vychádzal z rozhodnutia KS BA a založil na ňom svoje rozhodnutie o námietkach proti vylúčeniu. Úrad skonštatoval, že obdobnou právnou vecou sa už zaoberal, a to v prípade verejného obstarávania vyhláseným verejným obstarávateľom Lesy Slovenskej republiky, š. p., kde je vo veci vydané právoplatné rozhodnutie Rady Úradu pre verejné obstarávanie č. 15380-9000/2019 zo dňa 28.11.2019 a z ktorého úrad vychádza aj pri svojom prvostupňovom rozhodnutí.

5. Pri skúmaní, či určité rozhodnutie možno považovať za konečné podľa § 32 ods. 6 ZVO, treba skúmať aj to, či takéto rozhodnutie je spôsobilé navodiť nastúpenie právnych účinkov uvádzaných v jeho výroku a či tu neexistuje právna prekážka na použitie takéhoto rozhodnutia inými orgánmi verejnej moci ako podkladu pre vlastné rozhodovanie. Dôsledkom podania kasačnej sťažnosti a jej odkladného účinku je to, že rozhodnutie KS BA a ako ani rozhodnutie protimonopolného úradu nevyvolávajú právne účinky, ktoré ZVO spája s uloženým zákazom účasti potvrdeným konečným rozhodnutím, a to až do rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) o podanej kasačnej sťažnosti.

6. Úrad rozlišuje medzi pojmami právoplatnosť a vykonateľnosť, kde právoplatnosť znamená záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia a je významná z hľadiska stability rozhodnutia a stavu právnej istoty a vykonateľnosť značí vymáhateľnosť individuálneho právneho aktu a ktorá zvyčajne nastupuje až po vzniku právoplatnosti. Úrad však poukázal na to, že pri pojme konečné rozhodnutie na účely § 38 ods. 4 ZOHS a § 32 ods. 6 písm. c) ZVO treba toto ponímať širšie. Kasačná sťažnosť nahrádza inštitút odvolania a apelačný systém a ide o relatívne nový inštitút v správnom súdnictve, ktorý predstavuje mimoriadny opravný prostriedok. S poukazom na text SSP úrad uviedol, že hoci odkladný účinok podanej kasačnej sťažnosti nemá vplyv na právoplatnosť napadnutého rozhodnutia KS BA, je nutné skúmať aj to, či je toto rozhodnutie spôsobilé navodiť nastúpenie právnych účinkov uvádzaných v jeho výroku a či neexistuje právna prekážka na použitie tohto rozhodnutia inými orgánmi verejnej moci ako podkladu pre vlastné rozhodovanie. Úrad spomenul, že nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že nielen krajský súd, ale aj kasačný súd môže konanie zastaviť.

7. S poukazom na § 446 ods. 2 písm. c) a 447 ods. 2 SSP úrad dospel k záveru, že je vylúčené, aby úrad vychádzal z rozhodnutia KS BA a založil na ňom svoje rozhodnutie o námietkach, ak podaním kasačnej sťažnosti a priznaním odkladného účinku nenastúpili účinky napadnutého rozhodnutia KS BA. Podanie kasačnej sťažnosti tak má vplyv na začatie plynutia zákazu účasti vo verejnom obstarávaní a vzhľadom na právne účinky podľa § 447 ods. 2 SSP sú tieto pozastavené a môžu nastúpiť až vtedy, keď o kasačnej sťažnosti rozhodne kasačný súd.

8. Žalovaný skonštatoval, že za konečné rozhodnutie podľa § 32 ods. 6 ZVO treba považovať až rozhodnutie o kasačnej sťažnosti. Poukázal na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť (vo veci verejného obstarávateľa Lesy Slovenskej republiky a verejného obstarávateľa Zdravé regióny). Žalovaný nerozporoval uplatnenie gramatického výkladu, ktorý poskytol navrhovateľ, a súhlasil s navrhovateľom aj v tom, že kasačná sťažnosť nemá vplyv na právoplatnosť rozhodnutia KS BA. Na druhej strane však zdôraznil, že je potrebné vziať do úvahy aj ďalšie metódy výkladu, aby sa nestratil účel upravených právnych inštitútov. Poukázal preto aj na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu týkajúcu sa výkladu právnych noriem. Žalovaný poukázal na historický výklad ZVO, kde predmetná zákonná definícia konečného rozhodnutia bola do zákona o verejnom obstarávaní č. 25/2006 Z. z. začlenená novelou

č. 232/2008 Z. z., a to vo vzťahu k preukázaniu závažného porušenia odborných povinností, ktorým sa, okrem iného, rozumela najmä účasť na dohode obmedzujúcej súťaž, ktorú bolo možné preukázať konečným rozhodnutím. Poukázal na dôvodovú správu, podľa ktorej konečným rozhodnutím sa rozumie právoplatné rozhodnutie príslušného správneho orgánu, ktoré nie je možné napadnúť žalobou, alebo proti ktorému žaloba podaná nebola. Ak bola podaná žaloba proti rozhodnutiu správneho orgánu, konečným rozhodnutím, od ktorého nadobudnutia právoplatnosti plynie trojročná lehota, je právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá alebo konanie zastavené. Podmienka účasti osobného postavenia v znení „nemá právoplatne uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní“ bola do zákona o verejnom obstarávaní č. 25/2006 Z. z. začlenená novelou č. 28/2013 Z. z., a to v súvislosti so zavedením sankcií zákazu účasti vo verejnom obstarávaní. V zákone o verejnom obstarávaní účinnom od 14.08.2016 je ustanovená podmienka účasti v aktuálnom znení spolu s predmetnou zákonnou definíciou konečného rozhodnutia. Občiansky súdny poriadok bol zrušený s účinnosťou od 01.07.2016 a plne nahradený SSP s tým, že dovtedajší apelačný systém bol nahradený kasačným systémom. Pred touto zásadnou zmenou v správnom súdnictve by tak rozhodnutie protimonopolného úradu potvrdené krajským súdom, proti ktorému bolo podané odvolanie, nevyvolávalo právne účinky, pretože by nebolo právoplatné. Po tejto zmene je rozhodnutie protimonopolného úradu potvrdené krajským súdom, proti ktorému bola podaná kasačná sťažnosť, síce právoplatné, ale rovnako nevyvoláva právne účinky, a to z titulu ex lege odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Z uvedeného vyplýva, že v čase prijímania predmetných ustanovení ZVO nebolo úmyslom zákonodarcu viazať konečné rozhodnutie o uložení zákazu účasti vo verejnom obstarávaní na také rozhodnutie súdu, ktoré nevyvoláva právne účinky.

9. Žalovaný tiež poukázal aj na teleologický výklad. Nepostačuje podľa neho skúmať len to, či rozhodnutie KS BA je právoplatné, ale treba skúmať aj to, či takéto rozhodnutie je spôsobilé vyvolať nastúpenie právnych účinkov. Podľa žalovaného je nesporné, že na základe odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti voči právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu môžu účinky tohto rozhodnutia nastúpiť až rozhodnutím kasačného súdu. Dôsledkom podania kasačnej sťažnosti a jej odkladného účinku totiž je, že rozhodnutie krajského súdu a ani rozhodnutie protimonopolného úradu nevyvolávajú právne účinky, ktoré sú spojené s uloženým zákazom účasti vo verejnom obstarávaní, a to až do rozhodnutia kasačného súdu.

10. Žalovaný napokon skonštatoval, že ZVO má postavenie lex specialis len pokiaľ ide o verejné obstarávanie. Tento zákon neupravuje otázky súvisiace s momentom nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí súdov v správnom súdnictve. Tieto otázky upravuje SSP. Postavenie lex specialis má preto SSP a nie ZVO, ako to tvrdí navrhovateľ.

III. Správna žaloba

11. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a povinnosti nahradiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

12. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci poukázal na znenie § 38h ods. 4 písm. b) ZOHS a § 32 ods. 6 písm. c) ZVO. Podľa žalobcu je 1) nevyhnutné rozlišovať medzi právoplatnosťou a vykonateľnosťou rozhodnutia súdu pričom z pohľadu konečnej povahy rozhodnutia zákon v tomto smere neuvádza žiadnu výnimku, 2) Krajský súd v Bratislave svojím rozhodnutím zamietol žalobu účastníkov kartelu, 3) rozhodnutie Krajského súdu BA nadobudlo právoplatnosť 28.03.2019 a o kasačnej sťažnosti dosiaľ kasačný súd nerozhodol. Žalobca trvá na tom, že rozhodnutie Krajského súdu BA na účely ZOHS a ZVO je konečné rozhodnutie, čomu prisvedčil aj žalovaný v bode 51 napadnutého rozhodnutia.

13. Ust. § 36 ods. 6 písm. c) ZVO naväzuje konečné rozhodnutie na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola žaloba proti rozhodnutiu alebo postupu správneho orgánu zamietnutá alebo konanie zastavené, a teda v posudzovanom prípade takéto rozhodnutie bezpochyby existuje. Spoločnosť DOXX a Up Slovensko tak nespĺňajú podmienku osobného postavenia podľa § 32 ods. 1 ZVO. Ani odkladný účinok kasačnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu BA nemôže mať vplyv na platnosť a právoplatnosť z pohľadu ZOHS a ZVO. Teologický a historický výklad tu nie je v súlade s požiadavkou článku 2 ods. 2 Ústavy SR.

14. Žalobca poukazuje na diametrálnu odlišnosť a kvalitatívny rozdiel medzi inštitútmi právoplatnosti a vykonateľnosti, pričom žalovaný nie je oprávnený tieto pojmy zamieňať a vykladať nad rámec toho, čo mu právne predpisy umožňujú.

15. Žalovaný argumentuje aj tým, že kasačná sťažnosť nahrádza inštitút odvolania a apelačný systém v konaniach pred najvyšším súdom, no kasačná sťažnosť má významné osobitosti oproti odvolaniu. Odvolávka žalovaného na rozhodnutie najvyššieho súdu v bode 66 napadnutého rozhodnutia tak neobstojí, pretože tam ide o situácie, kedy bolo preskúmané rozhodnutie Rady PMÚ a nie rozsudok krajského súdu a navyše vtedy nebol v platnosti a účinnosti SSP. SSP vstúpil do platnosti už 21.05.2015 s účinnosťou od 01.07.2016 a v súčasnosti platný a účinný ZVO vstúpil do platnosti a nadobudol účinnosť už vyhlásením 18.11.2015. Zákonodarca tak bol oboznámený s inštitútom kasačnej sťažnosti už v priebehu prípravy znenia ZVO a ak chcel naviazať konečné rozhodnutie na vykonateľnosť rozhodnutia a nie jeho právoplatnosť, bezpochyby by to uviedol v príslušných ustanoveniach ZOHS a ZVO. Výklad žalovaného tak v dôsledku vedie fakticky k novelizácii vykladaného ustanovenia, čo je neprípustný prístup.

16. Podľa žalobcu, ak by bolo treba čakať na rozhodnutie kasačného súdu o podanej kasačnej sťažnosti, vyvstáva tak otázka, odkedy sa ráta trojročná doba zákaz účasti. Prichádzajú do úvahy dve alternatívy, ktoré sú absurdné. Podľa prvej by sa rátala od právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu, kde takýto výklad je zjavne neprípustný, keďže kasačný súd rozhodne o kasačnej sťažnosti s najväčšou pravdepodobnosťou až po uplynutí trojročnej lehoty, a teda v takom prípade by uložený zákaz nemal žiaden zmysel, boli by popreté účinky rozhodnutia protimonopolného úradu. Podľa druhej alternatívy od právoplatnosti rozhodnutia kasačného súdu, kde v tomto prípade tiež ide o neprípustný výklad, ktorý popiera účel sankcie uloženej zo strany protimonopolného úradu a kde účelom je zabrániť obmedzovaniu súťaže efektívnou úpravou vzťahov medzi súťažiteľmi na dotknutom relevantnom trhu a nie až s odstupom niekoľkých rokov.

17. Nemožno akceptovať stav, keď by sa súťažiteľ počas trojročnej doby trvania zákazu ďalej zúčastňoval verejných obstarávaní a po uplynutí troch rokov by sa už sankcia pre tento subjekt absolútne minula účinkom. Podanie kasačnej sťažnosti nemôže byť prostriedkom pre účelové obchádzanie právoplatne uložených sankcií. Kasačnou sťažnosťou dochádza k odloženiu vykonateľnosti rozhodnutia súdu, avšak toto je pre posudzovanú vec bezpredmetné, keďže ZOHS a ZVO pre existenciu konečného rozhodnutia vyžadujú, aby príslušné rozhodnutie bolo právoplatné. Prípadný odkladný účinok kasačnej sťažnosti nemá vplyv na právoplatnosť rozhodnutia súdu, rozhodnutie Krajského súdu BA je tak konečným rozhodnutím, čo je okrem iného dané aj tým, že kasačná sťažnosť je mimoriadnym opravným prostriedkom.

18. Podľa žalobcu § 32 ods. 6 ZVO a 38 ods. 4 ZOHS nemôžu byť vykladané takým spôsobom, že konečným rozhodnutím sa rozumie vykonateľné rozhodnutie, keď v predmetných ustanoveniach zákon výslovne uvádza právoplatné rozhodnutia. Správna úvaha správneho orgánu mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. S predpokladom racionálneho zákonodarcu súvisí aj požiadavka právnej istoty a predvídateľnosti rozhodnutí orgánov, pričom ďalší účastník konania pochybil, keď nevyhlásil uchádzačov DOXX a Up Slovensko z verejného obstarávania a ponuka uchádzača DOXX bola vyhodnotená ako úspešná.

19. Žalobca tiež poukazuje na potenciálne riziko stavu právnej neistoty, do ktorej sa môže ďalší účastník konania dostať v prípade uzatvorenia zmluvy s uchádzačom, ak kasačný súd potvrdí rozhodnutie Krajského súdu BA, ďalej na princíp hospodárnosti, všeobecnú povinnosť predchádzať škodám v súlade s § 415 Občianskeho zákonníka, ako aj na princíp lojality členského štátu voči Európskemu spoločenstvu.

20. Vo vzťahu k nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov uvádza, že nie je zrejmé, aké úvahy viedli žalovaného pri vyhodnotení argumentov v odvolaní žalobcu, keďže vo veľkej časti napadnutého rozhodnutia len opakuje argumenty prvostupňového orgánu a nepriháša svoju právnu kvalifikáciu. Žalovaný sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní a celé napadnuté rozhodnutie predstavuje len citáciu prvostupňového rozhodnutia bez vlastnej úvahy žalovaného, a teda je svojvoľné a arbitrárne a nepreskúmateľné.

IV. Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

21. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 03.02.2021 (ďalej len „vyjadrenie“).

22. Žalovaný poukázal na text § 32 ods. 6 písm. c) a § 32 ods. 1 písm. f) ZVO, ako aj na § 446 ods. 2 písm. c) SSP, podľa ktorého kasačná sťažnosť má odkladný účinok, keďže ide o kasačnú sťažnosť podanú vo veciach správneho trestania, a teda v predmetnom prípade účinky rozhodnutia súdu, proti ktorému bola podaná kasačná sťažnosť, nenastupujú.

23. Citoval uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžfk/24/2017 zo dňa 13.08.2018, podľa ktorého „odkladný účinok predstavuje mimoriadny nástroj na zabránenie stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu právoplatného rozhodnutia správneho orgánu bola konkrétnym, zásadným a nezvratným spôsobom negatívne ovplyvnená možnosť faktického výkonu hospodárskej činnosti konkrétneho subjektu alebo ohrozená samotná jeho existencia (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Brne sp. zn. 62A/42/2011 zo dňa 3. 8. 2011)“. V predmetnom prípade by okamžitým výkonom právoplatného rozhodnutia Krajského súdu BA bola zamedzená účasť DOXX v predmetnom postupe zadávania zákazky, čím by de facto DOXX nemohol ani uzavrieť zmluvu s ďalším účastníkom konania, a to napriek tomu, že voči rozhodnutiu Krajského súdu BA bola podaná kasačná sťažnosť, ktorou boli paralyzované účinky právoplatného rozhodnutia krajského súdu.

24. Ústavný súd sa už vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril, že pod právnymi účinkami rozhodnutí rozumieme platnosť (viazanosť súdu rozhodnutím po jeho vyhlásení, vyhotovení alebo doručení), právoplatnosť a (predbežnú) vykonateľnosť, ktoré nastávajú vždy, ak nedôjde k odloženiu týchto účinkov (II. ÚS 264/04 zo dňa 30. 11. 2005).

25. Dal tiež do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Asan/1/2017 zo dňa 21.02.2018: „Ako je už vyššie uvedené, jedným z účinkov právoplatného skončenia konania vydaním meritórneho alebo konečného rozhodnutia krajského súdu je aj zánik trvania odkladného účinku správnej žaloby. Z toho potom vyplýva, že nastúpením odkladného účinku kasačnej sťažnosti, či už ex lege alebo na základe jeho priznania rozhodnutím kasačného súdu, dochádza súčasne aj k pozastaveniu tohto účinku. To následne znamená, že v dôsledku odkladného účinku kasačnej sťažnosti dochádza k ‚obživeniu‘ odkladného účinku správnej žaloby, a to bez ohľadu, či tento v konaní pred krajským súdom nastúpil zo zákona alebo na základe rozhodnutia o jeho priznaní. Inak povedané, ak žalobcu v konaní pred krajským súdom ‚chrániť‘ odkladný účinok správnej žaloby vo vzťahu k právnym účinkom administratívneho rozhodnutia alebo opatrenia, bude ho v takomto rozsahu ‚chrániť‘ aj odkladný účinok kasačnej sťažnosti. Na základe uvedeného možno skonštatovať, že právne následky odkladného účinku kasačnej sťažnosti vychádzajú z axiómy priority odkladného účinku spojeného s konaním pred krajským súdom.“

26. Dôsledkom podania kasačnej sťažnosti a jej odkladného účinku, ktorý v tomto prípade nastáva ex lege, podľa žalovaného je, že rozhodnutie Krajského súdu BA a ani rozhodnutie protimonopolného úradu nevyvolávajú právne účinky, ktoré ZVO spája s uloženým zákazom účasti vo verejnom obstarávaní potvrdeným konečným rozhodnutím, a to až do rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti.

27. Napokon poukázal aj na stanovisko Protimonopolného úradu SR zo dňa 03.07.2019, z ktorého vyplynulo, že prijatím SSP došlo k zmene apelačného princípu v odvolacom konaní na princíp kasačný, ktorý je v súčasnosti uplatňovaný v správnom súdnictve a tak konečným rozhodnutím na účely § 38h ods. 4 ZOHS je až rozhodnutie kasačného súdu v konkrétnom prípade, ktorým kasačnú sťažnosť zamietol, resp. rozhodnutie, ktorým sa končí súdny prieskum.

28. Vo vzťahu k nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaný skonštatoval, že toto tvrdenie sa nezakladá na skutočnosti a žalobca ho do správnej žaloby uviedol automaticky bez toho, aby si preštudoval rozhodnutia vo veci. Nepreskúmateľnosť nemožno konštatovať bez toho, aby žalobca jasne poukázal, v čom konkrétne považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné. Napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie, nemožno považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže v odôvodnení sa žalovaný venoval vlastnej úvahe, ako aj výkladu sporných ustanovení.

29. Žalovaný preto navrhol žalobu zamietnuť a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

30. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 04.03.2021 (ďalej len „replika“), v ktorom zotrval na argumentácii predostretej v správnej žalobe.

31. Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril podaním zo dňa 29.03.2021 (ďalej len „duplika“), v ktorom zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

32. Ďalší účastník konania sa k správnej žalobe a ďalším vyjadreniam žalobcu a žalovaného nevyjadril.

V. Relevantná právna úprava

33. Podľa § 186 ods. 2 SSP odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

34. Podľa § 446 ods. 1 SSP kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 446 ods. 2 písm. c) SSP kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania.

36. Podľa § 447 ods. 2 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia správneho súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 186 až 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3.

37. Podľa § 38h ods. 1 ZOHS ak tento zákon neustanovuje inak, úrad uloží podnikateľovi zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov, ak tomuto podnikateľovi uložil pokutu za porušenie zákazu dohody obmedzujúcej súťaž, ktorá spočívala v koordinácii podnikateľov vo verejnom obstarávaní, v obchodnej verejnej súťaži alebo inej obdobnej súťaži, v súvislosti s verejným obstarávaním, obchodnou verejnou súťažou alebo inou obdobnou súťažou.

38. Podľa § 38h ods. 4 ZOHS doba podľa odseku 1 a 3 začína plynúť právoplatnosťou konečného rozhodnutia; za konečné rozhodnutie sa na účely určenia začiatku plynutia lehoty považuje: a) právoplatné rozhodnutie úradu alebo rady, ktorým bol uložený zákaz podľa odseku 1 alebo 3 a proti ktorému nie je možné podať žalobu alebo proti ktorému nebola podaná žaloba, b) právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba alebo zastavené konanie vo veci preskúmania rozhodnutia úradu alebo rady, ktorým bol uložený zákaz podľa odseku 1 alebo 3.

39. Podľa § 38h ods. 5 ZOHS Protimonopolný úrad Slovenskej republiky bezodkladne doručí Úradu pre verejné obstarávanie konečné rozhodnutie podľa odseku 4.

40. Podľa § 32 ods. 1 písm. f) ZVO verejného obstarávania sa môže zúčastniť len ten, kto spĺňa tieto podmienky účasti týkajúce sa osobného postavenia nemá uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní potvrdený konečným rozhodnutím v Slovenskej republike alebo v štáte sídla, miesta podnikania alebo obvyklého pobytu.

41. Podľa § 32 ods. 6 ZVO konečným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci na účely tohto zákona sa rozumie: a) právoplatné rozhodnutie príslušného správneho orgánu, proti ktorému nie je možné podať žalobu, b) právoplatné rozhodnutie príslušného správneho orgánu, proti ktorému nebola podaná žaloba, c) právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola žaloba proti rozhodnutiu alebo postupu správneho orgánu zamietnutá alebo konanie zastavené alebo d) iný právoplatný rozsudok súdu.

42. Podľa § 158 ods. 1 písm. d) ZVO Úrad vyčiarkne zo zoznamu hospodárskych subjektov hospodársky subjekt, ktorému bol uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní potvrdený konečným rozhodnutím.

43. Podľa § 182 ods. 9 ZVO doba zákazu účasti vo verejnom obstarávaní podľa odseku 3 písm. a) až c) začína plynúť právoplatnosťou konečného rozhodnutia.

VI. Verejné vyhlásenie rozsudku

44. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol, okrem iného, zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť dňa 01.06.2023. Podľa § 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/197/2020 preto bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy vedená na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-5S/230/2018. Zároveň v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 bola náhodným výberom pridelená na konanie a rozhodovanie do senátu 9S Správneho súdu v Bratislave.

45. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 SSP a contrario) a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju rozsudkom podľa § 190 SSP zamietol.

46. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania, pretože ani jeden z účastníkov nepožiadala o nariadenie pojednávania (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) a súd má zároveň za to, že sú splnené ďalšie procesné podmienky na prejednanie veci bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP). Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10.10.2025 (§ 137 ods. 4 SSP).

VII. Právne hodnotenie správneho súdu

47. Úlohou správneho súdu bolo na podklade uplatnených žalobných bodov preskúmať, či žalovaný (na oboch stupňoch rozhodovania) postupoval v súlade so ZVO, ak zamietol námietky žalobcu proti vyhodnoteniu ponúk podaných do verejného obstarávania. Správny súd po preskúmaní žaloby vyhodnotil, že podstatnou skutočnosťou na účely správneho súdneho prieskumu je posúdenie otázky, či bol daný zákonný podklad na nevylúčenie spoločnosti DOXX z verejného obstarávania, ktorý sa tak stal víťazným účastníkom v predmetnom verejnom obstarávaní.

48. Podstatnou žalobnou námietkou bolo nesprávne právne posúdenie otázky existencie „konečného rozhodnutia“ vo veci zákazu účasti DOXX vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia. Žalobca poukazuje na definíciu konečného rozhodnutia upravenú v § 38h ods. 4 písm. b) ZOHS a § 32 ods. 6 písm. c) ZVO, ktoré zhodne označujú za konečné rozhodnutie právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba alebo zastavené konanie vo veci preskúmania rozhodnutia, ktorým bol uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní. Keďže rozhodnutie KS BA je právoplatným rozhodnutím súdu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia protimonopolného úradu, žalobca sa dožaduje, aby bolo zmenené vyhodnotenie ponúk vo verejnom obstarávaní tak, že DOXX, resp. jeho ponuka, bude vylúčená a nestane sa tak úspešným uchádzačom vo verejnom obstarávaní. Žalobca sa opiera hlavne o gramatický výklad predmetných definícií v spojení s vymedzením podmienky osobného postavenia podľa § 32 ods. 1 písm. f) ZVO, podľa ktorého sa môže verejného obstarávania zúčastniť len ten, kto nemá konečným rozhodnutím uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní.

49. Žalovaný argumentuje tým, že nad rámec definície konečného rozhodnutia podľa ZOHS a ZVO je potrebné vziať do úvahy aj odkladný účinok, ktorý sa zo zákona aplikuje na rozhodnutie KS BA od momentu podania kasačnej sťažnosti (§ 446 ods. 2 písm. b/ SSP). Nastúpením odkladného účinku kasačnej sťažnosti sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia správneho súdu (rozhodnutia KS BA) a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci (§ 447 ods. 2 SSP). Rozhodnutie KS BA tak nemôže byť konečným rozhodnutím, ktoré by malo znamenať aplikáciu zákazu účasti pre DOXX.

50. Úvodom správny súd konštatuje, že podľa jeho názoru nie je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože z jeho obsahu je zrejmé, ako zistený skutkový stav veci žalovaný (konajúci v oboch stupňoch) právne posúdil, sú jasné právne úvahy vo vzťahu k aplikácii ustanovení SSP týkajúcich sa odkladného účinku kasačnej sťažnosti voči rozhodnutiu KS BA, k výkladu ustanovení ZVO vo vzťahu k existencii konečného rozhodnutia vo veci zákazu účasti vo verejnom obstarávaní, k aplikácii jednotlivých výkladových metód, ktorými žalovaný dospel k záveru o nemožnosti vylúčiť DOXX z dôvodu rozhodnutia protimonopolného úradu. Konštatovanie nepreskúmateľnosti je vyhradené prípadom, keď odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy bráni správneému súdu rozhodnutie preskúmať. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je v zásade vyhradená absolútnemu nedostatku odôvodnenia alebo absencii skutočností, ktoré viedli orgán k rozhodnutiu. Nedostatok dôvodov je postavený na nedostatku dôvodov skutkových, nie na čiastkových nedostatkoch odôvodnenia rozhodnutia (pozri BARICOVÁ, J. § 191. In: BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol. Správny súdny poriadok. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 944). V posudzovanom prípade správny súd takéto nedostatky neidentifikoval v rozsahu, ktorý by odôvodňoval jeho zrušenie. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, akým spôsobom o veci žalovaný rozhodol, odôvodnenie je súladné s výrokom rozhodnutia, úvahy sú dostatočne jasné a zrozumiteľné. Žalobná námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je tak nedôvodná.

51. Keďže je napadnuté rozhodnutie preskúmateľné, mohol správny súd v ďalšom kroku pristúpiť k vyhodnoteniu námietky nesprávneho právneho posúdenia. Právnym posúdením veci je činnosť orgánu verejnej moci, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide v zásade vtedy, ak (i) správny orgán použil nesprávny právny predpis alebo (ii) ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo (iii) ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, teda nesprávne aplikoval správnu právnu normu (pozri BARICOVÁ, J. § 191. In: BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol. Správny súdny poriadok. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 946).

52. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca musí sa od neho odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy SR). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS274/2007 z 11.10.2007 a sp. zn. III. ÚS 341/2007 z 01.07.2008).

53. K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska samotného textu zákona (i keby sa javil ako jednoznačný a určitý), ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti, či nesprávosti výkladu alebo na jeho doplnenie, či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, napríklad logický, systematický, historický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 351/2010 z 05.10.2011).

54. Z textu § 32 ods. 1 písm. f) ZVO v spojení s § 32 ods. 6 písm. c) ZVO vyplýva, že zákaz účasti má byť viazaný na právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba voči rozhodnutiu protimonopolného úradu, ktorým bol uložený zákaz účasti, alebo ktorým súd konanie o preskúmanie rozhodnutia protimonopolného úradu zastavil. Na základe administratívneho spisu možno konštatovať, že v posudzovanom prípade existuje aj rozhodnutie protimonopolného úradu a zároveň existuje aj právoplatné rozhodnutie KS BA, ktorým bola správna žaloba voči rozhodnutiu protimonopolného úradu zamietnutá. Rozhodnutie KS BA tak spĺňa legálnu definíciu „konečného rozhodnutia“ podľa § 32 ods. 6 písm. c) ZVO, čo by podľa gramatického výkladu malo byť dôvodom na nesplnenie podmienok osobného

postavenia podľa § 32 ods. 1 písm. f) ZVO. Ako však vyplýva aj z konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR, text zákona je prvotným zdrojom poznania právnej normy, no nie je dostatočným. K textu (a jeho gramatickému výkladu) musí pristúpiť zohľadnenie účelu právnej normy, logického vzťahu jednotlivých častí právnej normy, systematickej súvislosti s ostatnými právnymi normami i historického vývoja danej normy. Len tak je možné identifikovať právnu normu, ktorá bude následne aplikovaná na zistený skutkový stav.

55. Podľa správneho súdu je potrebné právny text § 32 ods. 1 písm. f) ZVO vykladať v logickej a systematickej súvislosti s ďalšou relevantnou právnou normou (textom zákona), na ktorú poukazuje aj žalovaný. Konkrétne je potrebné posúdiť podmienku osobného postavenia (spočívajúcu v neexistencii konečného rozhodnutia, ktorým by bol uchádzačovi uložený zákaz účasti vo verejnom obstarávaní) v logickej súvislosti s pozastavením účinkov rozhodnutia KS BA vyplývajúcom z SSP. Žalovaný odkazuje na § 446 ods. 2 písm. c) v spojení s § 447 ods. 2 SSP, podľa ktorých nastúpením odkladného účinku kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu KS BA zo zákona (t. j. podaním kasačnej sťažnosti) sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky rozhodnutia KS BA a takéto rozhodnutie súdu nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Týmto iným orgánom verejnej moci je aj žalovaný ako ústredný orgán štátnej správy pre verejné obstarávanie (§ 140 os. 1 ZVO) rozhodujúci v prvom stupni (a prostredníctvom Rady žalovaného aj v druhom stupni) o námietkach žalobcu voči vyhodnoteniu ponúk vo verejnom obstarávaní. Na to, aby mohol žalovaný zohľadniť závery právoplatného rozhodnutia KS BA v rámci vyhodnocovania námietok a posudzovania splnenia podmienky osobného postavenia, musel by ignorovať následky odkladného účinku kasačnej sťažnosti tak, ako sú vymedzené v § 447 ods. 2 SSP. Podľa osobitnej časti dôvodovej správy k SSP predstavuje odkladný účinok správnej žaloby, resp. kasačnej sťažnosti, širší inštitút ako bol odklad vykonateľnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku. Priznaním odkladného účinku alebo jeho nastúpením zo zákona sa totiž pozastavujú všetky účinky napadnutého rozhodnutia, alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie nemôže byť ani podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení; odkladným účinkom „sa negujú všetky účinky a následky preskúmaného rozhodnutia alebo opatrenia“.

56. Obdobne aj odborná literatúra uvádza nasledovné: „Pod pozastavením účinkov rozhodnutia krajského súdu je potrebné rozumieť stav, keď rozhodnutie navonok existuje, ale nevyvoláva s ním spojené právne účinky. Odkladný účinok teda na jednej strane nemá vplyv na platnosť a právoplatnosť rozhodnutia krajského súdu, ktoré sa v jeho dôsledku nezrušuje a ním skončená vec sa naďalej považuje za rozhodnutú či ukončenú v zmysle nastúpenia prekážky *res iudicata* [napr. § 98 ods. 1 písm. a) SSP]. Uvedené teda bráni pokračovaniu v tom istom správnom súdnom konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie krajského súdu, resp. začatiu nového takéhoto konania pri nezmenenom skutkovom a právnom stave. Na strane druhej skutočnosť, že dochádza k pozastaveniu účinkov rozhodnutia krajského súdu, znamená, že na jeho základe nemožno voči jeho adresátovi viesť výkon rozhodnutia (napr. exekúciu na podklade peňažnej alebo sankčnej moderácie), a súčasne ani osoba oprávnená z tohto rozhodnutia krajského súdu nemôže na jeho podklade realizovať svoje právo (napr. úspešný žalobca pri žalobe podľa § 313 ods. 1 SSP). Ak je s účinkami rozhodnutia krajského súdu spojená nejaká lehota počítaná na dni, mesiace či roky (napr. sankcia zákazu činnosti pri sankčnej moderácii), nastúpením odkladného účinku dochádza k prerušeniu plynutia tejto lehoty a táto spočíva až do jeho zániku (§ 446 ods. 2, § 186 ods. 2, § 189). [...] Pokiaľ zákon znemožňuje, aby rozhodnutie krajského súdu s nastúpeným odkladným účinkom bolo podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení orgánov verejnej moci, je potrebné tento právny následok vykladať extenzívne. Táto potreba je daná nakoniec aj tým, že zákon § 447 ods. 2 nehovorí len o následnom rozhodovaní orgánov verejnej správy, ale vzťahuje tento následok širšie na orgány verejnej moci. Týmto môže byť exekútor, orgány činné v trestnom konaní, ale i napr. iný súd. Ak je odkladný účinok kasačnej sťažnosti spojený aj s pozastavením účinkov rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej správy, potom jeho nastúpením musí dôjsť aj k prerušeniu administratívneho konania z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, resp. prerušeniu iného zásahu.“ (FEČÍK, M. § 447. In: BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol. Správny súdny poriadok. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 1654-1655).

57. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že žalobca nesprávne redukuje výklad obsahu pojmu „konečné rozhodnutie“ len na rozdiel medzi významom a obsahom pojmu „právoplatnosť“ a „vykonateľnosť“.

„Odkladný účinok“ je totiž širší pojem, ako „odklad vykonateľnosti“. Odkladný účinok pozastavuje/neguje všetky účinky rozhodnutia KS BA; neodkladá sa „len“ vykonateľnosť, resp. možnosť výkonu rozhodnutia. Z textu právnej normy upravenej v § 447 ods. 2 SSP teda vyplýva, že rozhodnutie KS BA nie je po podaní kasačnej sťažnosti spôsobilé navodiť nastúpenie právnych účinkov uvádzaných v jeho výroku a existuje právna prekážka na použitie tohto rozsudku inými orgánmi verejnej moci ako podkladu pre vlastné rozhodovanie. Dôsledkom podania kasačnej sťažnosti a odkladného účinku, ktorý v tomto prípade nastáva priamo zo SSP, je, že rozhodnutie KS BA, a ani rozhodnutie protimonopolného úradu, nevyvolávajú právne účinky, ktoré ZVO spája s uložením zákazu účasti vo verejnom obstarávaní potvrdeným konečným rozhodnutím v Slovenskej republike, a to až do rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti. Tento právny záver, vyplývajúci z právnej normy § 447 ods. 2 SSP, nemôže vylúčiť ani text ZVO, ktorý definuje „konečné rozhodnutie“ ako právoplatné rozhodnutie súdu. Inými slovami povedané, rozhodnutie protimonopolného úradu a rozhodnutie KS BA nemôžu vyvolať nimi predpokladané účinky, pretože o nich ešte nebolo konečným spôsobom rozhodnuté kasačným súdom v konaní o kasačnej sťažnosti.

58. Vyššie uvedený záver podporuje aj historický výklad § 32 ods. 6 ZVO predložený žalovaným (bod 8 tohto rozhodnutia; body 53 a 54 napadnutého rozhodnutia), ktorý jasne poukazuje na dôvody zavedenia pojmu „konečné rozhodnutie“. Jednoduchý poukaz žalobcu na časovú následnosť niekoľkých mesiacov roku 2015 od prijatia/platnosti SSP do prijatia/platnosti ZVO (bod 15 tohto rozsudku) podľa názoru správneho súdu neobstojí v porovnaní s historickým exkurzom žalovaného. V prípade žalobcovej argumentácie časovou následnosťou totiž nejde o historický výklad textu právnej normy z pohľadu jej vývoja/zmien oproti pôvodnej/predchádzajúcej právnej úprave.

59. Práve s ohľadom na zohľadnenie komplexnej úpravy obsiahnutej v SSP, ktorej súčasťou je aj záujem zákonodarcu priznať zo zákona automaticky odkladný účinok kasačnej sťažnosti voči rozhodnutiam v oblasti správneho trestania (akým je aj rozhodnutie protimonopolného úradu preskúvané v súdnom konaní predchádzajúcom rozhodnutiu KS BA, ako aj samotnému predmetnému kasačnému konaniu), nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že výklad žalovaného ide proti účelu zmeny prieskumu správnych rozhodnutí z apelačného na kasačný systém. Cieľom tejto zmeny síce je zefektívniť súdny prieskum v rámci správneho súdnictva, no tento cieľ nemôže nijako negovať cieľ zákonodarcu odstrániť negatívne dôsledky účinkov rozhodnutia v oblasti správneho trestania v čase, keď o preskúmaní súvisiaceho súdneho rozhodnutia rozhoduje ešte kasačný súd.

60. Správny súd tiež uvádza, že určiť autoritatívne vzťah špeciality či generality medzi ZVO a SSP nie je potrebné v prípade posúdenia otázky aplikácie zákazu účasti na konkrétnu spoločnosť v konkrétnom verejnom obstarávaní za stavu zákonného odkladného účinku kasačnej sťažnosti. S určitosťou možno konštatovať, že SSP je všeobecným procesným predpisom upravujúcim súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorý je zároveň konkrétnym vyjadrením požiadavky vylúčenia právnych dopadov určitého okruhu súdnych rozhodnutí, proti ktorým bola podaná kasačná sťažnosť. ZVO ako špeciálny predpis v oblasti verejného obstarávania neupravuje tieto otázky vôbec, a preto nemôže táto absencia úpravy otázky odkladných účinkov správnej žaloby, resp. kasačnej sťažnosti, znamenať, že ide o špeciálnu „vylučujúcu“ úpravu týchto otázok.

61. Na podklade vyššie uvedených skutočností tak správny súd dospel k záveru, že žalovaný nepochybil, ak vyhodnotil, že žalobca sa nemôže dovolávať vylúčenia DOXX z verejného obstarávania s odkazom na zákaz účasti uložený rozhodnutím protimonopolného úradu potvrdeným rozhodnutím KS BA, ktorý môže byť hodnotený ako „konečné rozhodnutie“ výlučne s ohľadom na text ZVO. Bolo povinnosťou ďalšieho účastníka a následne aj žalovaného zohľadniť odkladný účinok kasačnej sťažnosti podanej proti rozhodnutiu KS BA a nepristúpiť k aplikácii predmetného zákazu účasti výlučne na podklade textu ZVO.

62. Pre úplnosť správny súd uvádza, že preskúvané rozhodnutia nie sú rozhodnutiami v oblasti správneho trestania. Napadnuté rozhodnutia neuložili zákaz účasti vo verejnom obstarávaní a ani žiadnu inú sankciu. Žalobca sa domáha zrušenia rozhodnutí, ktorými boli zamietnuté jeho námietky voči oznámeniu, ktorým boli vyhodnotené ponuky uchádzačov v konkrétnom verejnom obstarávaní. Z toho dôvodu súd posudzoval napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie výlučne v rozsahu žalobných bodov a neaplikoval § 195 SSP, t. j. neskúmal napadnuté rozhodnutie nad rozsah uplatnených žalobných bodov.

63. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že konanie aj rozhodnutie žalovaného sú v súlade so zákonom. Správny súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mu umožňovali prijať záver o tom, že práva a oprávnené záujmy žalobcu boli postupom žalovaného a samotným rozhodnutím žalovaného porušené. Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne (§ 190 SSP).

64. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania pred správnym súdom, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné od žalobkyne spravodlivo požadovať ich náhradu.

65. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 písm. a/ SSP účinnom do 30. júna 2023)) od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ podľa § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).